

N:o 23.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 31 Mars 1886.
— — — — Andra Kammaren den 31 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, med förslag till Lag angående skyldighet för utländsk man att i rättegång vid svensk domstol mot inländsk man ställa borgen för kostnad och skada.

(Lag-Utskottets Utlåtande N:o 43.)

Till Konungen.

Lagstiftningen i de flesta europeiska land innehåller föreskrifter om skyldighet för utländsk käreandepart att ställa säkerhet för de omkostnader och den skada, som i följd af rättegång, den han anställt mot inländsk svarande, denne senare kan komma att vidkännas. Deremot saknas dylika stadganden i vår lagstiftning. Behovvet af sådana synes dock framgå af det förhållande, att under en följd af år och i synnerhet under den senaste tiden främmande magters undersåtar till stort antal tillåtits att för obestämd tid vistas i riket, der idka handel och näring samt jemväl besitta fast egendom. Då rättstvister mellan desse främlingar och landets egna invånare ej sällan uppstått och än vidare torde komma att uppstå, men de förre, genom att åter begifva sig ur landet, kunna undandraga sig all verkan af ett ogynnsamt slut i den anställda rättegången, kan således svensk man af en utländing tillskyndas ett lidande, mot hvilket den förre är rättslös. Att vinna rättelse härutinnan medelst internationella öfverenskommelser har visat sig icke vara någon lätt sak, och därför synes den inhemska lagstiftningens mellankomst vara behöflig.

Härvid har Riksdagen dock ansett den hänsyn till internationella fördrag böra iakttagas, att den skyldighet, som sålunda skulle åläggas utländsk man, icke bör gälla för undersåte från land, der svensk man fördragsenligt ej är pligtig att i rättegång ställa säkerhet af ifrågavarande beskaffenhet.

Bih. till Riksd. Prot. 1886. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 3 Häft.

På sålunda anförda skäl och i anledning af gjord framställning i ämnet har Riksdagen för sin del antagit följande

Lag

angående skyldighet för utländsk man att i rättegång vid svensk domstol mot inländsk man ställa borgen för kostnad och skada.

1 §.

Vill utländsk man, ehvad han är här i landet bosatt eller icke, hos svensk domstol kära till svensk man, åligger det käranden att, om svaranden sådant yrkar, till denne aflemna löftesskrift af två vederhäftige inom landet bosatte svenske män, de der borga en för begge och begge för en såsom för egen skuld för den kostnad och skada, som käranden genom laga kraft egande beslut i rättegången kan kännas skyldig att gälda svaranden, eller ock ställa annan säkerhet härför. Ej må dock sådant yrkande framställas senare än vid första rättegångstillfälle, då svaranden tillstädeskommer; och må ej heller sådan borgen eller säkerhet fordras, der utländingens talan innefattar allenast genstämming eller grundas å vaxel eller eger rum i följd af offentlig stämning, som af domstol eller domare utfärdats.

2 §.

Då yrkande, hvarom i 1 § förmäles, framställts, skall käranden föreläggas att inom viss utsatt tid ställa sådan borgen, som sagd är, eller annan säkerhet till det belopp och af den beskaffenhet, som af svaranden godkännes eller af domstolen då bestämmes, allt vid äfventyr att målet eljest afskrifves.

3 §.

Hvad nu är stadgadt ege ej tillämpning å utländsk undersåte från land, der svensk man fördragsenligt ej är pliktig att i rättegång ställa sådan säkerhet, hvarom nämndt är.

Med undersåtlig vörndnad:

Stockholm den 31 Mars 1886.